

אנדד אלדן: שלושה שירים

סתו יומיומי
בטרם
חשך מלכלך עליה
אחר עליה
כפיח
לאט יורד ועולה
בעריסת הרוח.
תקוות שמים ימלא
בדם.

*

כענפי העץ הרצים
אחר הרוח המצלצלת
בעליהם
כפעוט המחולל על
צל אביו
הנע
כשם אחר פשרו
כבוא השאלות לענותו
פשיטה שאין לה שחר
בשוב לאות שותתת
אל מחור עיף ממנה.

*

העצים המושיטים אצבעות
חדות לנקר עיניה,
תנועתם מול הרוח
גל כבד. חזרה
למחול של עצב מתמשך.
הענף יד מתרוממת מעט,
צונחת כמעט, שבה ועולה
לצורך גפילה.

הענפים שעלעליהם העגלים
תלויים כעגלים ברקוד שגעוני;
הענפים האלה מתגרים ברוח,
קדים לרוח חסרי סבלנות
כאלו כבד בגרו
ומבקשים לבוא.